

Міністерство освіти і науки України
Навчально-науковий інститут фінансів, економіки, управління та права
Національного університету
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка» (Україна)
Українська асоціація з розвитку менеджменту та бізнес освіти (Україна)
Білостоцький технологічний університет (Польща)
Університет Гренландії (Гренландія)
«1 грудня 1918 р» Університет Альба Юлія (Румунія)
Вільнюський університет прикладних наук (Литва)
Сучавський університет імені Штефана Марє (Румунія)
Університет прикладних наук (Австрія)
Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна (Україна)
Київський національний університет будівництва та архітектури (Україна)
Національний університет «Запорізька політехніка» (Україна)
Київський національний університет технологій та дизайну (Україна)
Львівській державний університет фізичної культури імені Івана Боберського (Україна)
Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького (Україна)
Сумський державний аграрний університет (Україна)

СУЧАСНІ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНІ МЕХАНІЗМИ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

06 листопада 2025 року

**Co-funded by
the European Union**

Полтава
2025

регулярних зворотних зв'язків. Наприклад, щотижневі наради, звіти за проектами та системи оцінки ефективності внутрішньої взаємодії дозволяють своєчасно виявляти проблеми та усувати недоліки. Не менш важливим є розвиток комунікативних компетенцій персоналу. Організації повинні проводити тренінги з ділового спілкування, ведення переговорів, використання сучасних технологій обміну інформацією. Підвищення рівня комунікаційної культури в колективі сприяє зменшенню конфліктів, підвищенню лояльності працівників та формуванню командного духу.

Особливу увагу слід приділяти комунікаціям із зовнішніми стейкхолдерами. Ефективне управління інформацією про продукти, послуги та корпоративну діяльність формує позитивний імідж організації, підвищує довіру клієнтів та забезпечує конкурентні переваги. Використання соціальних мереж, електронної розсилки та онлайн-консультацій сприяє швидкому та якісному обміну інформацією з аудиторією. Наукові дослідження показують, що організації, які успішно впроваджують комплексні системи управління комунікаціями, демонструють вищу продуктивність, гнучкість та задоволеність персоналу. Вони здатні швидше реагувати на виклики зовнішнього середовища, ефективніше координувати роботу підрозділів та підтримувати високий рівень клієнтського сервісу.

Таким чином, вдосконалення управління комунікаціями в організації передбачає поєднання технологічних рішень, стандартизованих процедур та розвитку людського потенціалу. Інтегровані цифрові платформи, навчальні програми для персоналу та систематичний моніторинг комунікаційних процесів дозволяють забезпечити ефективний обмін інформацією, підвищити продуктивність роботи та конкурентоспроможність організації на сучасному ринку.

Список використаних джерел

1. Лавриненко С., Зелінська А., Бездітко О. Бізнес-комунікації та їх інноваційність в системі менеджменту підприємства. *Економіка та суспільство*. 2023. № 48. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/2232/2155> (дата звернення: 06.09.2025)
2. Лизанєв А.Г., Феєр О.В., Бондарєва М.С. Внутрішні комунікації в системі управління персоналом організації. *Економічний вісник НТУУ «Київський політехнічний інститут»*. 2022. № 3. С. 127-132.

УДК 004.9:005

Федоряка Н.А., студент

Науковий керівник: Кудінов О.М., старший викладач

*Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)*

ІННОВАЦІЇ В ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЯХ УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ВИКЛИКІВ

Сучасний світ переживає період швидких змін, коли цифрові технології стають невід'ємною частиною управлінських процесів. Від ефективності їх використання залежить не лише якість прийняття рішень, але й конкурентоспроможність організацій, громад та навіть цілих держав. Глобальні виклики - такі як пандемії, економічні кризи, кібератаки чи військові загрози - змушують управлінців по-новому осмислювати роль інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) у забезпеченні стабільності та розвитку [1].

Інноваційні ІКТ відкривають широкі можливості для оптимізації управлінських процесів. Серед основних напрямів їх використання варто виділити цифровізацію документообігу, впровадження систем електронного урядування, аналітику великих даних

(Big Data), штучний інтелект (AI) для прогнозування ризиків, а також хмарні сервіси, що забезпечують безперервність роботи установ навіть у кризових умовах.

Особливої актуальності набувають інструменти електронної взаємодії - системи CRM, ERP, онлайн-платформи для колективної роботи, які дозволяють швидко координувати дії персоналу та приймати зважені управлінські рішення. Наприклад, використання корпоративних порталів Microsoft 365 чи Google Workspace забезпечує одночасну роботу команд у різних регіонах, що стає критичним у періоди дистанційної діяльності.

Україна активно впроваджує інноваційні ІКТ на рівні державного та місцевого управління. Важливим прикладом є проєкт «Дія», який демонструє, як цифрові сервіси можуть змінити підхід до комунікації між громадянами та владою. Електронні послуги дозволяють зменшити бюрократію, забезпечити прозорість процесів і підвищити довіру до інституцій. Такий досвід є корисним не лише для державного, а й для корпоративного управління - адже принципи цифрової взаємодії та відкритих даних можна адаптувати в будь-якому середовищі.

Іншою важливою тенденцією є розвиток аналітичних систем підтримки управлінських рішень. Завдяки використанню великих масивів даних керівники можуть прогнозувати попит, контролювати ризики, планувати фінансові потоки та визначати ефективність діяльності підрозділів [2]. У контексті глобальних викликів, коли ринок може змінюватися за лічені дні, аналітичні ІКТ стають головним інструментом адаптивного управління.

Не менш значущою є роль інформаційної безпеки. Кібератаки стали одним із найсерйозніших ризиків для сучасних організацій. Тому впровадження інноваційних засобів захисту даних, таких як багатофакторна аутентифікація, шифрування, моніторинг доступу та резервне копіювання, є необхідною умовою ефективного управління в цифрову епоху.

В умовах воєнного стану Україна стала прикладом швидкої адаптації до нових реалій. Використання ІКТ дозволяє забезпечити безперервність управлінських процесів навіть під час кризових ситуацій - від електронних документів і цифрових підписів до систем віддаленого навчання та координації гуманітарної допомоги [3].

Таким чином, інновації в інформаційно-комунікаційних технологіях стають ключовим чинником стійкості та гнучкості управління. Вони дозволяють не лише підвищити ефективність роботи організацій, але й створюють передумови для довгострокового розвитку. Майбутнє управління безпосередньо пов'язане з цифровими компетентностями керівників, здатністю впроваджувати інновації та підтримувати культуру безперервного вдосконалення.

Отже, сучасний управлінець має не просто користуватися ІКТ, а розуміти їх стратегічне значення - як інструмент швидкого реагування на виклики, побудови довіри в колективі та підвищення ефективності прийняття рішень. У цьому й полягає головна суть інновацій в управлінні - перехід від механічного використання технологій до створення гнучкої, людиноцентричної системи управління, що здатна витримати будь-які глобальні зміни.

Список використаних джерел

1. Король С., Польовик Є. Діджиталізація економіки як фактор професійного розвитку. *Modern Economics*. 2023. №18. С. 67–73.
2. Гуренко А., Гашутіна О. Напрями розвитку систем управління в умовах діджиталізації бізнесу в Україні. *Економіка і суспільство*. 2024. №19. С. 739–745.
3. Міністерство цифрової трансформації України. Портал «Дія». URL: <https://diia.gov.ua>